

Mál nr. 22/2019**M og
V v/ ábyrgðartryggingar einstaklings (A).****Ágreiningur um bótaskyldu er kona á reiðhjóli slasaðist, þegar tvö reiðhjól rákust saman.****Gögn.**

Málskot, móttakið 21.1.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 5.2.2019, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Um hádegisbil 2. apríl 2016 var M ásamt fleirum að hjóla á vegi nálægt Eyvindarárbrú við Seyðisfjarðarveg á Fljótsdalshéraði. Hefur M lýst atvikum svo að hún hafi ásamt A verið í hjólreiðatúr með hóp af krökkum. Hafi hún og A hjólað samhliða, hún hægra megin og A vinstra megin. Hafi A, sem sé vanur hjólreiðamaður, tekið síðan upp á því að beygja til hægri án þess að upplýsa M um það áður eða gefa henni það til kynna með öðrum hætti að hann hygðist beygja. Við þetta hafi framhjól M lent á afturhjól A og við það féll M í jörðina og slasaðist illa.

A hefur lýst atvikum svo að hann ásamt M og nokkrum ungum krökkum hafi verið að hjóla frá Egilsstöðum út á Eiðar og aftur til baka. Á bakaleiðinni hafi hann og M hjólað hlið við hlið og verið að spjalla saman. Þegar þau komu að beygjuni þar sem slysið varð höfðu krakkarnir tekið þessa beygju í átt að sundlaug þangað sem ferðinni virðist hafa verið heitið, en það hafi verið ljóst að þau myndu taka þessa beygju, þ.e. færu sömu leið og þau fóru í upphafi. Hann hafi sett höndina út, hægt á sér og tekið beygjuna eins víða og hann treysti sér til þar sem bifreið hafi verið að koma að gatnamótunum. Er hann tók beygjuna hafi M hjólað í afturdekkið á hans hjóli. Hann hafi ekki dottið, en M hafi hins vegar beyglað fótinn undir sér og brotnað illa.

M kveður slysið mega rekja til gálausrar háttsemi A er hann tók beygjuna og hafi hann brotið gegn ákvæðum 2. gr., 1. og 2. mgr. 15. gr. og 2. og 4. mgr. 31. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Hefur M krafist bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

M hefur uppi skaðabótakröfu á hendur ábyrgðartryggjanda A í máli þessu. Henni ber að sýna fram á að slysið verði rakið saknæmrar háttsemi A, svo sem gáleysis af hans hálfu. Samkvæmt gögnum málsins eru einungis M og A til frásagnar um tildrög slyssins. Engum vitnum er til að dreifa. Þau hjóluðu samhliða og áttu spjall saman þegar kom að beygjuni. Þau vissu hvert ferðinni var heitið og þ. á m. að þau myndu taka umrædda beygju til hægri. A kvaðst hafa rétt út hönd til að gefa hina fyrirhuguðu beygju til kynna auk þess sem hann hafi hægt á sér og tekið beygjuna eins víða og unnt var vegna umferðar. Eins og málsatvik liggja fyrir verður að telja ósannað að slysið verði rakið til þess að A hafi tekið beygjuna andstætt umferðarreglum eða hann hafi að öðru leyti sýnt af sér gáleysi sem felli á hann skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M. Að þessu virtu á M ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A, hjá V.

Reykjavík, 19. mars 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.